

своите бѣдни дѣчица, ако юнаците намислать да обератъ сиромашките ни кѫщици . . .

Салао.

Thesaurus linquae et veritatis (сѫкровище на краснорѣчие и на истината)! Продолжавай, спонско момиче!

Мюниусъ.

За това ние би желале да са увѣримъ въ добро-то покровителство на кѫщите ни въ онова време, въ което ще да отсѫтствоваме . . .

Рануки Византайски.

Азъ земамъ това дѣло отгоре си. (Отива бѣрзо камъ катедрата. Мюниусъ слая отъ нея. Рануки продължава на катедрата.) Азъ земамъ това дѣло отгоре си, ви говора азъ. Азъ са завѣзмамъ да варда еврейските кѫщи само съ своята чета. Освѣтиъ това, азъ би желалъ да поварда малко на сѣкаде. Отъ сега и до вѣзходданието на слѣнцето азъ сѫмъ намислилъ да са покрия съ слава отъ главата до краката. Моиятъ планъ е доволно простъ. Ето го. Азъ ща да намѣста сто души отъ моите лудаци отзадъ кѫшлата, които, щомъ забѣлѣжатъ, че отмѣщението е вече свѣршено, то да изскокнатъ, да избиятъ гарнизонътъ и да катуратъ стѣните въ ровътъ. Другата стотина отъ моите обѣсници,—пожрънати съ строга дисциплина по еврейската махала,—ще да са являва на прагътъ на сѣка една врата, която евреите ще да са потрудатъ да оставатъ отворена. Тие ще да обиколатъ тичешката сичките кѫщи, съ войнишки крачки, за да са увѣратъ, че сичко стои спокойно, а особенно, за да дадатъ на жените надѣжащето имъ внимание. Въ това сѫщо време азъ ща да повѣда самъ